

Омразенъ *пр.* противный, вселяющій отвращеніе, ненавистный: Мама Стояну говори: „Сино Стояне, Стояне! Напусни, Сино булж-тж, Чи ми е грознж, умразнж. Ч. 307. Черны сыззы лѣе (мома-та) При омразенъ скотъ. Л. Д. 1872 р. 225. **Омразно** бѣиъ зелье, обладающее свойствомъ вселить, породить отвращеніе, ненависть въ комъ нибудь къ извѣстному лицу: Не знаиш ли бѣиъ омразно, Омразно бѣиъ отдѣлно? Д. 7, 29—30. **Омразно** *нар.* противно, отвратительно: Либе ле, Марко, либе ле! Недѣй ме, либе, напуца, Че ми ѣ било омразно Въ пѣти вдовица да срецнж, Вдовица напустеница. Д. 45, 7—11.

Омразѣ (**Омразѣ** Ч.) *м. св.* **Омразявамъ** *м. дл.* 1) внушу, внушаю ненависть, поссору: Па ми се чуди кучка Тодора, какъ да омрази хубава Яна, какъ да омрази отъ мили браѣа? В. 212. Отъ него да ѣ омразѣ, Омразѣ, Ёлко, отдѣлѣ. Д. 7, 33—34. „Да си омрази Стояна Отъ тая пуста змеца,—Давно да стане младъ Стоянъ Да си не зима змеца!“ Ч. 292. 2) возненавижу (*син.* намразѣ): Ти го омрази защото той питаеше страсть къмъ друга жена. Т. 53.

Омръзнѣ *м. св.* **Омръз(ну)вамъ** *м. дл.* надоѣмъ, надоѣдаю; наскучу, наскучиваю: Побѣлѣ ми глава-та, омръзна ми жена-та. Ч. 230. Дѣлгитѣ разсѣждения и тѣлкованія за тоя или она предметъ омръзвать. З. 90. Времето е дѣлго и мене ми омръзнж игра въ шахмати (*keinen Geschmack finde*). Рил. 107. Е, е, е и ты даскале, като захванишъ, чи умръзнавашъ на челяка да ти слуша. Л. Д. 1870 р. 170. **Омръз(ну)ва ми** *м. безл.* мѣъ надоѣдасть: Гръкъ-тъ казатъ на женѣ-тж „Коп-си коконо“. А на коконѣ-тж омръзнало вече да рѣже и ти рекла: „коп-си, копси, ама чобанъ дини“. Ч. 177.

Омръсѣж *м. св.* **Омръсвамъ** *м. дл.* 1) оскверню, ляю: Нѣкой хайта хвлязи въ черква, обира и умръсѣва сичко що е въ храмътъ. Зж. 57. 2) оскоромлю: Копронимъ е омръсилъ кутельтъ си. З. 206. **Омръсѣж са Омръсвамъ са Омръшамъ са** 1) осквернюсь, оскверняюсь: Не бѣ ся омръсила още съ праведнж крѣвъ земя-та руска. Р. 36. 2) оскоромлюсь (*син.* облажѣ са): Чи не ми е толкосъ, ядѣ, гдѣ-то ся умръсѣхмѣ всинца въ петакъ, ами и гости имѣхмѣ... Напѣлнихмѣ ся съ грѣхове! Л. Д. 1870 р. 169.

Омръшавѣж *м. св.* **Омръшавявамъ** *м. дл.* похудѣю, худѣю Оттова тѣло-то щѣше омръшавѣе, изнемошѣе и найсѣтиѣ щѣше запре... Ёто защо кога не ся храни добрѣ тѣло-то, омръшава. Л. Д. 1869 р. 90. Спорядъ това дѣте-то ся не развива и не оягчѣва, нѣ удрехнува и омръшѣва. Л. Д. 1869 р. 100. Хубава-та крѣхка рѣчица съ гызда-во изболѣны-ты си прѣсте омръшѣвѣва, изсѣхва. Л. Д. 1874 р. 76.

Омѣкнѣж са *м. св.* **Омѣквамъ** *м. дл.* *возвр.* влѣзу,